

Arrest

nr. 105 246 van 18 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Tunesische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X, op 17 juli 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen, met name om de reeds hangende vordering tot schorsing overeenkomstig artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zo snel mogelijk te behandelen, van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 oktober 2012 waarbij een in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 juni 2013 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. CASIER, die loco advocaat J. WINDELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 15 oktober 2012 de beslissing waarbij een op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden op 11 december 2012 aan verzoekende partijen ter kennis gebracht en zijn de *in casu* bestreden beslissingen.

1.2. Verzoekende partijen dienen tegen de in punt 1.1. vermelde beslissingen op 7 januari 2013 een beroep tot nietigverklaring met vordering tot schorsing in, gekend bij de Raad onder rolnummer 119 178.

1.3. Op 17 juni 2013 dienen verzoekende partijen een verzoekschrift in tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, namelijk de behandeling van de reeds ingediende vordering tot schorsing tegen de in punt 1.1. vermelde beslissingen.

2. Voorwerp van huidig beroep

Zoals verduidelijkt door verzoekende partijen ter terechtzitting betreft het voorwerp van huidige vordering enkel de in punt 1.1. vermelde beslissingen. De in het verzoekschrift tevens vermelde beslissingen van 12 juni 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten maken het voorwerp uit van een afzonderlijk ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3. Betreffende het schorsend karakter van de ingediende vordering

De ingestelde vordering heeft van rechtswege schorsende werking. Dit vloeit voort uit het gestelde in artikel 39/85, eerste en derde lid van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.

(...)

Vanaf de ontvangst van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan niet tot dwanguitvoering van de verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel worden overgegaan tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, dan wel indien hij de vordering heeft verworpen. Indien de schorsing niet werd toegestaan, wordt de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk.”

4. Over de voorwaarden voor het bevelen van voorlopige maatregelen

4.1. De uiterst dringende noodzakelijkheid

4.1.1. Artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing worden samen behandeld en afgedaan binnen de achtenveertig uren na de ontvangst door de Raad van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen. Komt de geadieerde kamervoorzitter of rechter in

vreemdelingenbetwistingen niet binnen deze termijn tot een uitspraak, dan moet hij daarvan de eerste voorzitter of voorzitter op de hoogte brengen. Deze neemt de nodige maatregelen opdat er ten laatste binnen de 72 uur na de ontvangst van het verzoekschrift een uitspraak wordt gewezen. Inzonderheid kan hij daartoe de zaak evoceren en er zelf uitspraak over doen.

Vanaf de ontvangst van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan niet tot dwanguitvoering van de verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel worden overgegaan tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, dan wel indien hij de vordering heeft verworpen. Indien de Raad zich niet heeft uitgesproken binnen de in het tweede lid bedoelde 72 uur of indien de schorsing niet werd toegestaan, wordt de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inhoud van de in dit artikel bedoelde vordering, de wijze waarop ze moet worden ingediend en de procedure."

Artikel 44 van het PR RvV bepaalt als volgt:

"Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.

De vordering wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980. De vordering wordt gedagtekend en bevat :

- 1° de naam, nationaliteit, de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing;*
  - 2° de vermelding van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;*
  - 3° de beschrijving van de gevorderde voorlopige maatregelen;*
  - 4° een uiteenzetting van de feiten die aantonen dat de voorlopige maatregelen noodzakelijk zijn om de belangen van de partij die ze vordert, veilig te stellen;*
  - 5° in voorkomend geval, een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.*
- (...)"*

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling en/ of het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van het doel van de vordering duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde maatregel, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat de verzoekende partij dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht en op een diligente wijze heeft opgetreden.

4.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Verzoekende partijen blijven in gebreke om aan te tonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen.

De Raad stelt immers vast dat de bestreden beslissingen niet gepaard gaan met een dwangmaatregel met het oog op de repatriëring van verzoekende partijen. Verzoekende partijen zijn niet vastgehouden en verblijven evenmin in een "woonunit" met het oog op een repatriëring. De verwerende partij blijkt niet systematisch na te gaan of de afgegeven bevelen om het grondgebied te verlaten daadwerkelijk worden uitgevoerd, behalve in uitzonderlijke gevallen waarin er een dwangmaatregel aan wordt gekoppeld met het oog op repatriëring. Uit het enkele gegeven dat verzoekende partijen binnen de dertig dagen het grondgebied van het Rijk dienen te verlaten blijkt niet dat het risico op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen nakend is (zie in die zin RvS 1 juni 2011, nr. 213.641). De verwijzing, zonder

meer, naar de bevelen om binnen dertig dagen het grondgebied te verlaten volstaat dan ook niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen. De Raad stelt in deze ook vast dat verwerende partij ter terechtzitting uitdrukkelijk bevestigd dat geen uitvoeringsmaatregel is gepland.

Verzoekende partijen wijzen op hun zeer precaire situatie: *“totaal immobiel, afhankelijk van medische zorgen, ouders van een kind van minder dan een jaar”*. Zij wijzen erop dat eerste verzoekende partij ernstig verwond in het ziekenhuis lag en dat zij desalniettemin in het ziekenhuis bezoek kregen van de politie waarbij hen nieuwe beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten dd. 12 juni 2013 ter kennis werden gebracht. Zij stellen dat *“[g]ezien de houding van de bevoegde autoriteiten, die onmiddellijk een bijkomend bevel uitvaardigen om het land te verlaten terwijl ze eerste verzoeker zwaar gewond in het ziekenhuis aantreffen mag worden aangenomen dat zij effectief van plan zijn de verdere verwijdering van dit gezin na te streven gebruikmaken van de immobiliteit van betrokkenen”*. De Raad merkt evenwel op dat de situatie waarin een verzoekende partij zich immobiel in het ziekenhuis bevindt in geen geval kan worden gelijkgesteld met de situatie van een verzoekende partij die is opgesloten met het oog op een verwijdering van het grondgebied. Uit het enkele gegeven dat verzoekende partijen in het ziekenhuis bezoek kregen van de politie en hen hierbij opnieuw bevelen om het grondgebied te verlaten werden betekend, blijkt nog niet dat verwerende partij het voornemen heeft om over te gaan tot een gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Het staat verzoekende partijen ook vrij om een verzoek te richten aan verwerende partij om op grond van een medische onmogelijkheid tot terugkeer een verlenging te vragen van de termijn die hen is toegekend om het grondgebied te verlaten. Verwerende partij deelt ter terechtzitting evenwel mee een dergelijk verzoek nog niet te hebben ontvangen.

Op grond van het betoog van verzoekende partijen blijkt aldus niet dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. Een risico op repatriëring is niet nakend.

Het bewijs van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering werd niet geleverd.

Dienvolgens is niet voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid zoals voorzien in artikel 44, tweede lid, 5° van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om huidige vordering tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,   wnd. voorzitter,
                                 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. BARBÉ,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBÉ

I. CORNELIS